

N:o 20.

Ank. till Riksd. kansli den 16 februari 1897, kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion angående ändrade bestämmelser i fråga om arrendatorer af kronans jordbruksdomäner åliggande nybyggnadsskyldighet.

(I. A.)

Femtonde punkten i kongl. kungörelsen den 10 november 1882, angående förändrade grunder för förvaltningen af kronans jordbruksdomäner, är af följande lydelse:

»Arrendators nybyggnadsskyldighet skall, der så ske kan, före egendomens utarrendering så väl i afseende på byggnadernas beskaffenhet som kostnaden därför noggrant bestämmas och i arrendekontraktet angifvas.

Kan sådant byggnadsförslag ej på förhand uppgöras, bör, med hänsyn till egendomens storlek och dess beskaffenhet till egor och befintliga åbyggnader, vid arrendevärderingen föreslås och genom kontraktet bestämmas visst för år beräknadt belopp i penningar, icke öfverstigande en tiondedel af det föreslagna arrendevärdet, hvilket belopp bör genom byggnad under arrendetiden redovisas eller vid egendomens afträdande till kronan kontant gäldas. Inom sålunda bestämd gräns i afseende på kostnaden vare arrendator pliktig att, om domänstyrelsen så påfordrar, vid egendomen utföra ny- eller ombyggnad, skolande så väl

nybyggnader måste ega rum under första åren af arrendetiden, arrendatorn, så vidt fråga icke vore om öfverbyggnad, finge förskjuta medlen till utgörande af dessa kostnader, ofta till belopp vida öfverstigande det för hela arrendetiden fastställda nybyggnadsbeloppet, hvilken omständighet, enligt motionärens förmenande, komme att inskränka antalet spekulanter på kronoarrenden och bidra till jämförelsevis låga arrendeafgifter. Med anledning häraf får utskottet erinra om att, såsom redan förut är påvisadt, nybyggnadsbeloppet, enligt förenämnda kungörelse, icke får sättas högre för hvarje år än till en tiondedel af arrendevärdet samt att verkställigheten af den nybyggnad, som härutöfver kan befinnas nödvändig, bestämmes genom öfverenskommelse i hvarje särskildt fall.

Då utskottet sålunda icke kunnat gilla de skäl, som förebragts till stöd för motionärens förslag till ändring i ofvannämnda kungörelse, hvilken ändring, på sätt motionären jemväl påpekat, skulle föranleda ökad kostnad för domänsförvaltningen, får utskottet, som anser, att arrendators fördelar äro genom de uti ifrågavarande afseende nu gällande bestämmelser på ett lämpligt och väl afpassadt sätt tillgodosedda, hemställa,

att herr Mallmins förevarande motion icke må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 16 februari 1897.

På statsutskottets vägnar:

CHR. LUNDEBERG.
